

(консервативно-одноосібний), автономний стиль (консервативно-колективний), комунікативний стиль (інноваційно-одноосібний), коопераційний стиль (інноваційно-колективний);

- орієнтація на інноваційні процеси працівників, зокрема, низька → одноосібна, висока → колективна (вісь координат X): директивний стиль (безініціативно-консервативний), прихильний стиль (ініціативно-консервативний), патріархальний стиль (безініціативно-інноваційний), колегіальний стиль (ініціативно-інноваційний);
- орієнтація на інноваційні процеси суспільства, зокрема, низька → безініціативна, висока → ініціативна (вісь координат Z): бюрократичний стиль (одноосібно-безініціативний), консультативний стиль (колективно-безініціативний), комунікативний стиль (одноосібно-ініціативний), співпричетний стиль (колективно-ініціативний).

Висновки і перспективи подальших досліджень. Сьогодні ефективність керівництва інноваційної діяльності залежить не тільки від її інтелектуального потенціалу підприємства, а й значною мірою від стилю керівництва. Керівники інноваційної діяльності гнучкі і можуть пристосувати залежно від інновацій свій власний, неординарний та нікому не притаманний стиль керівництва інноваційної діяльності. Перспективою подальших досліджень є взаємопов'язання розробленого адхократичного стилю керівництва інноваційної діяльності з типом керівника інноваційної діяльності, впливом в інноваційній діяльності та формою влади керівника інноваційної діяльності.

Література

1. Криста Р. Управление в организациях: психология труда и организационная психология : пер. с нем. / Криста Родлер, Эрих Кирхлер. – Харьков : Изд-во "Гуманитарный центр", 2003. – Т. 2. – 128 с.
2. Лапин Н.И. Руководитель коллектива / Н.И. Лапин. – М. : Изд-во "Наука", 1974. – 236 с.
3. Журавлев А.Л. Стиль и эффективность руководства в производственном коллективе : дисс. ... канд. псих. наук / А.Л. Журавлев. – М. : Изд-во ИПАН СССР, 1976. – 326 с.
4. Латаев В.В. Труд руководителя : учебн. пособ. / В.В. Латаев. – К. : Изд-во УМКВО, 1992. – 168 с.
5. Кузьмін О.Є. Основи менеджменту : підручник / О.Є. Кузьмін, О.Г. Мельник. – К. : Академвидав, 2003. – 416 с. (Альма-матер).
6. Урбанович А.А. Психология управления / А.А. Урбанович. – Минск : Изд-во "Харвест", 2005. – 226 с.
7. Виноградський М.Д. Організація праці менеджера : навч. посібн. [для студ. ВНЗ] / М.Д. Виноградський, А.М. Виноградська, О.М. Шкапова. – К. : Вид-во "Кондор". – 2002. – 518 с.
8. Осовська Г.В. Основи менеджменту : навч. посібн. [для студ. ВНЗ] / Г.В. Осовська. – К. : Вид-во "Кондор", 2003. – 556 с.
9. Сердюк О.Д. Теорія та практика менеджменту : навч. посібн. / О.Д. Сердюк. – К. : Професіонал, 2004. – 432 с.
10. Керівництво організацією : навч. посібн. / О.Є. Кузьмін, Н.Т. Мала, О.Г. Мельник, І.С. Процик. – Львів : Вид-во НУ "Львівська політехніка", 2008. – 244 с.
11. Довгань Л.Є. Менеджер – підготовка та перепідготовка / Л.Є. Довгань, В.Д. Немцов. – К. : МП "ОКО", 1993. – 126 с.
12. Завлина П.Н. Инновационный менеджмент : справ. пособ. / П.Н. Завлина, А.К. Казанцева, Л.Э. Миндели / под ред. П.Н. Завлина. – Изд. 4-ое, [перераб. и доп.]. – М. : Изд-во ЦИСН, 1998. – 568 с.
13. Основы инновационного менеджмента: Теория и практика : учебн. пособ. / П.М. Завлина и др. / под ред. П.М. Завлина. – М. : ОАО "НПО", Изд-во "Экономика", 2000. – 475 с.
14. Управление проектами. Практическое руководство. – М. : Изд-во "ЮрКнига", 2003. – 288 с.

15. Адизес И. Развитие лидеров: Как понять свой стиль управления и эффективно общаться с носителями иных стилей : пер. с англ. / Ицхак Калдерон Адизес. – М. : Изд-во "Альпина Бизнес Букс", 2008. – 259 с.

Колінко Н.О. Феноменология и систематизация традиционных и современных стилей руководства

Рассмотрены подходы ученых относительно определения сущности понятия "стиль руководства", приведены систематизация и характеристика традиционных и инновационных стилей руководства, предложенных зарубежными и украинскими учеными. Проведенное исследование дало нам возможность предложить адхократичный стиль для руководителя, занятого в сфере инновационной деятельности.

Ключевые слова: руководство, лидерство, стиль руководства, руководство инновационной деятельностью.

Kolinko N.O. Phenomenology and the systematization of traditional and modern styles of guidance

Approaches of research workers are considered in relation to determination of essence of concept "style of guidance", systematization and description of traditional and innovative styles of guidance of offered is resulted by foreign and Ukrainian research workers. The conducted research gives us to offer adhokrative style for a leader busy in the field of innovative activity.

Keywords: guidance, leadership, style of guidance, guidance innovative activity.

УДК 316.323.65 Доц. П.Й. Мисловський, канд. екон. наук – Львівська КА

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ЗАВДАННЯ СИСТЕМНОГО СТРУКТУРУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

З'ясовано причини основних соціоекономічних проблем соціально-економічного життя України як проявів системної недосконалості її суспільної побудови. Системний підхід до цієї проблематики дає змогу побачити також перспективи виходу із системної кризи за умови органічного включення управлінсько-правових механізмів у правильно побудовану схематику виробничих і соціально-класових процесів свідомо керованого інформаційно-органічного типу.

Ключові слова: економіка, соціум (соціальний), механізм (економічний, господарський, правовий), класи (класова структура), система, інституціональність.

Постановка проблеми. Сучасний етап соціально-політичного буття нашого суспільства характеризується дуже болісними і поки що невиліковними соціальними "хворобами". Щонайперше, це – проблеми "забюрократизованості" соціально-керівної інфраструктури, "тіньової економіки", господарсько-правового хитрування і корупції, правового нігілізму населення та безвідповідальності в громадянсько-суспільному бутті, відсутність дієвого механізму громадянського контролю за діяльністю державних органів і служб, як і повна відсутність програмних аспектів управлінської діяльності держави...

Це безумовно спричинює і нестимульованість будь-яких соціально-економічних інновацій, і відсутність стимулів особистої освіти та кар'єри, і маловартісність конструктивно здорової соціальної моралі та культури, ре-

сурсно-екологічну безвідповідальність усіх рівнів... Тому настає час вже не популістськи, а глибоко по-науковому розглянути (і, як колись О. Македонський, "розрубати") цей "гordів вузол" нашої комплексної проблематики.

Результати дослідження. Причинами всіх наших негараздів, як відомо, є, по-перше, успадкованість тоталітарно облаштованої і територіально колоніальної за своєю традиційною схематикою державно-управлінської будови соціальної системи Радянського Союзу; по-друге, неправильність сприйняття та велика спотвореність як національного, так і світового історичного досвіду досконалої побудови соціуму (як приклад – класична спотвореність античного першозначення явища "Демократія"...); по-третє, демпінговий територіально диверсифікаційний механізм європейсько-атлантичної культури, штучно і спрадавна "прищеплюваної" народів; нарешті по-четверте, очевидна відсутність здорових національних традицій в основі законодавчо-правової системи соціуму...

Отже, усе, що зумовлює менш-більш цивілізований стиль і рівень життя як особистості, так і суспільства загалом – процеси генерування і висування талантів, вільний доступ до освіти і культурних цінностей, як і нарешті, забезпечення роботою за фахом та перепідготовкою щодо суспільної реалізації талантів – перебуває, образно кажучи, "під великим знаком запитання"! "Економіка людини", здавна панівна на наших землях, з часу, коли оріяньські народи потрапили під вплив прозахідної атлантичної культури, перетворилась і тепер доходить до повної абсурдності "економіки речей"! І квінтесенцією цього абсурду домінує в усьому соціально-економічному житті ще і до сьогодні перекручене марксизмом уявлення про матеріальність лише як речовитість... Сонячне світло, електромагнітні поля і, нарешті, самі ми – люди, – як колосальної складності їх "згустки" (особистості!), як і все, що на них впливає, марксистськими "збоченнями" вважається та й досі "традиційно" нав'язується соціуму як "невиробниче", а тому й неістотне, необов'язкове і навіть, мабуть, шкідливе і непотрібне для заможного і гідного життя!

Соціально-психологічною підопльокою такої позиції, як "роги чорта з-за куща", вилазять спрощені засади атлантичної культури спрадавна вважати багатством лише нагромаджені речі та їх дорожочінні символи, а звідси – "вганяння людей" в соціальні процеси лише як спеціалізованих "гайок" і "гвинтиків" керованого небагатьма "верховенцями" суспільного "механізму". Що вже говорити про захоплені та закабалювані цією проатлантичною культурою території і народи, котрі в колоніальній і неокolonіальній залежності здавна просто загнані в позицію "засобів" нагромадження таких багатств! Особливо це стосується нас – українців – прямих нащадків оріяньської культури шанування власних особистісних цінностей як доміантних і визначальних усім речовим і соціальним цінностям... Внутрішнє несприйняття атлантичного речовізму та цинічно колоніального ставлення до себе, пануючих і дотепер іще в існуючих "порядках" і законах, проходило у нас головним лейтмотивом, своєрідною "червоною ниткою" через усю нашу відому історію...

І коли дещо відволіктися від такого прозахідного пихатого теперішнього речовізму і дещо уважніше поглянути на достатньо відомі історичні

приклади досконалого облаштування життя соціуму, то ми можемо досить швидко, відкидаючи неістотну їхню специфіку, зауважити у тих суспільств і народів до подиву подібні риси досконалого буття, життєвих цінностей та порядків. Вони дуже подібно "важили" і організовувалися у таких державах, як Стародавній Єгипет і Індія, Афіньська Еллада та Спарта, Середньовічний Велика Гунія і Київська Русь, Нововавілонське царство і самоуправа американських колоній (особливо у "Західних штатах" Північної Америки) європейське "Магдебургське право" і "козацька демократія" (авторитаризм)...

В усіх них і, на нашу думку, дуже не випадково "Економіка" (як це і було в етимологічному першозначенні цього терміна в давніх Афінах) – це не просто будь-яке господарювання. Так по-справжньому було зрозумілим свідомо організоване і засвідчене досконалим (!), а з тим підкріплюване і поширюване правом по усій підконтрольній території найкраще (!) господарство, а не будь-яке, що перебуває у чийсь власності... Таке господарство об'єктивно опиралось на відповідно вдалий досвід (культуру!) та можливості експериментування, як і на обов'язкове та організуєме силами держави поширення такого передового досвіду. І нарешті, завершальним юридично-організаційним етапом здорового облаштування і ведення "Економіки" скрізь існував потужний, показовий і максимально прозорий механізм перерозподілу земель, інших засобів і майна згідно з суспільною ефективністю їх використання. А завершальним і показовим етапом (виразом) такого "Економічного механізму" і проявлявся соціально-класовий лад (механізм внутрішньої і міжкласової ротації) суспільства.

Практично кажучи, законодавство всіх передових на цей час держав і народів завжди ґрунтується на такому передовому та ще й саме власному передовому досвіді соціально-економічного порядкування, де здорова соціально-класова будова не є просто чимось другорядним і необов'язковим, а навпаки – глибоко необхідним і навіть вирішальним "механізмом" соціального генерування та висування талановитих особистостей на більш привілейовані та лідируючі соціальні позиції. Без такого "традиційного" фундаменту суспільних відносин, який закріплює і розгортає законодавство, як би ми не намагались стверджувати високі моральні цінності, або щось надумане навіювати ідеологічно (як це було при марксизмі та фашизмі...) та навіть нав'язувати свої порядки силою, можна спостерігати і говорити лише про ту чи іншу форму деградації і занепад, а не про жоден прогрес або навіть надію на нього...

Однак, "урізане" з боку механізмів відтворення колоніальне і постколоніальне (неокolonіальне) законодавство не лише не ґрунтується на, а навпаки, протилежне і протидіює "традиційному праву" та й усім традиційним порядкам, що можливо іще з часом збережуться у культурі підналежних етносів. На наш розсуд, з такої позиції варто вже давно приглянутися до нашої правової системи. Адже вказане і визначене у нас постколоніальне законодавство, яке використовують олігархи і навколишні імперії, завжди безпосередньо "спеціалізується" на інтересах метропольної експлуатації ресурсів у підналежних територіях і галузях. Водночас, як повноцінне, бо пов'язане з відтворювальними процесами, законодавство завжди першочергово виконує

оптимізаційно-регулятивну функцію, а тому й оцінюється і вдосконалюється за конструктивними результатами своєї дії.

Тому відірване від своєї прогресивно-експериментальної господарської бази, тобто несприятливе і тому й неприйнятне народом законодавство не можна, на жаль, у нас іще поки що є, класти в основу господарювання. І як "фіру напереді коней" його не тільки не можна ставити попереду (в передоснову) господарювання, а потрібно, навпаки, максимально узалежнити від нього.

Однак, досконалі порядки господарювання (затверджені та поширені далі правильно чинним законом) це є не що інше, як просто обслуговуючий саме це господарювання та забезпечуючий безвідмовне функціонування в ньому існуючих технологій безперечно відповідний їм соціальний механізм. І тому він, цей соціальний, затверджений законом механізм, завжди є об'єктивно узалежненим від активно діючих технічних і соціальних пасіонаріїв – винахідників і раціоналізаторів, підприємців і фінансистів (дійсно працюючих у цьому руслі), а головне, – від вчених суспільствознавців, котрих необхідно максимально пов'язувати в їхніх дослідженнях практичними завданнями і реальними проблемними ситуаціями. А хіба ми це маємо зараз насправді!?

Тому виробництво (чит. технологічні процеси) можна повним правом вважати об'єктивною основою усієї соціальної побудови суспільства, а отже – забезпечуючою базою подальшого насамперед кількісного розвитку соціуму (його культури, мистецтва, спорту, охорони здоров'я і природи й ін.). Звідси – соціальна будова суспільства об'єктивно диктується та в підсумку й будується техніко-економічними процесами. А сама вона є адекватною цим процесам лише за наявності гнучкої соціально-економічної (класової) структури, до того ж соціально-класової структури з обов'язково дієвими і прозорими для всіх членів суспільства механізмами внутрішньої і міжкласової ротації осіб відповідно їх вже застановленої і потенційно майбутньої соціально-економічної ролі...

Юридична ж форма констатації цих процесів є, по великому рахунку, лише соціально-організаційною допомогою та й похідною від цих виробничо-господарських процесів справою. Особливо тут вагомо іще й то, що саме тоді, за умов запровадження такого "автоматично застановлюваного" прогресивними технологіями законодавства, усі основні та віддавна відомі нам проблеми з відносинами власності на виробничі, рекреаційні й особистісно відтворювальні ресурси просто не виникатимуть, а самі ці відносини стають насправді досконалими, конструктивними, а тому й дійсно "священими"! І не тому вони будуть "священні", бо є для правителів чимось подібним до індійських "священих корів", а власне через свою очевидну всім соціальну справедливість та відповідність фаховим талантам їх власників!...

Отож, будь-яке господарювання – це іще не завжди є економіка. Інакше економікою можна було би також називати і створення (складання) мавпами своїх гнізд та риття вовками і лисами своїх нір... Тобто все те, що робиться людьми природно-інстинктивно "економічним" потрібно називати з дуже великою натяжкою!

Виходячи з розуміння давньоєллінських часів, значення "ойкос" як лише досконалого і комплексно взаємопов'язаного господарства, а "номос" – закона, поширюючого його порядки на все подібне господарювання, "економікою" може бути зване лише системно визріле, самодостатнє і саморегулюєме господарювання. Таким чином, економікою можна було б називати національне господарювання лише коли воно було б постійно і під належним державно-громадським контролем, вдосконалюваним і оптимізуємим.

Зрозуміло, що в нашому випадку українського господарювання воно економікою насправді іще не є, а може стати лише за сприятливих обставин, так якби, потенційно... Тому вимога системності та свідомої самоналагодженості як загальнонаціонального, так і будь-якого місцевого і галузевого господарювання є фундаментально обов'язковою і потребуєчою постійного моніторинга з боку певного, але іще поки що неіснуючого загальнонаціонального і фахового інституційного органу.

А з іншого боку, елементарні вимоги до власне економічного господарювання як до самодостатнього і саморегульованого безпосередньо ставить на порядок денний дотримання вимог і всіх необхідних етапів його відлагодження як власне повноцінної системи. При тому коли особливо вагомим для будь-якої системності є розуміння її як єдності складових за єдиною метою і засобами функціонування та відповідною їм субординацією і координацією дії і взаємодій, економічні суб'єкти повинні завжди мати показову і стимульовану соціумом ініціативу. Її ж, у разі позитивного впливу на системні цілі і завдання, автоматично швидко мала б сприймати вся господарська система.

Це, своєю чергою, завжди і безпосередньо потребує вироблення постійно діючих і підконтрольних громадськості державних програм, а також не тільки відкритого, але й прямо обслуговуючого ці програми законодавства. У протилежному випадку, як це не жаль, але можна констатувати у нас тепер, нашу країну очікує своєрідна "ентропія" соціально-економічного хаосу та неокolonіальної (ще й від усіх навколишніх імперій разом) залежності...

Виходячи із сучасного розуміння теорії систем, тепер актуальним є суттєво розрізнити і свідомо організувати та досконало проходити всі до-системні стани господарської діяльності (склад, набір, комплект, структура) – із власне приналежними їм специфічними обставинами, правилами і порядками. А після досягнення характеристик системності потрібно обов'язково структуровано розрізнити та взаємоузгоджувати ще й самі системні рівні економічних відносин (виробничо-технологічний, ціновий, ринковий, грошовий, фінансовий та фінансово-інформаційний). Жодний волюнтаризм у перескакуванні досистемних етапів, скоординованості та субординованості в рівнях економічної системи, як і плутанина їх значущості на різних системних стадіях господарських партнерів і в різних соціально-економічних укладах національного господарювання, є недопустимими авантюрами, смертельно шкідливими інтересам нації.

Тому ці процеси і явища особливо переконливо потребують свідомого і фахового за собою контролю з боку конкретно для цього утворюваного й об'єктивно необхідного для налаштування у нас уже у найближчий час і спеці-

алізованого в цьому науково-координаційного центру повноцінної системності соціально-економічного буття країни. А головним завданням його мало би стати: планування, прогнозування, оптимізація та організаційно-політичне провадження необхідної структурованості, прозорого і лояльного всім переналагодування соціально-економічних процесів за свідомо системним принципом.

Завдання ж юридично-правової підсистеми тут, власне, полягатиме в організаційно-правовому забезпеченні як постійного "крейсерського" функціонування такої соціально-економічної системи, так і (що на перших етапах і є найважливішим) у саме її відлагодженні. Зокрема, варто було б окремо подумати про створення відповідної законодавчої бази та низки підзаконних актів, стимулювальних інноваційно-організаційну діяльність, активну громадянську участь у суспільно-політичному житті та державному управлінні, фінансово-економічний контроль використання національних ресурсів та їх "фінансового руху". Адже відомо, що від цих суспільних явищ і процесів вже тепер прямо узалежнюється і соціальна будова, і соціально-кадрова політика, і соціально-економічне забезпечення, і кваліфікаційно-трудова структура та вся соціальна інфраструктура соціуму.

Особливої уваги в розумінні та відлагодженні економічної системності функціонування національної економіки та встановлення по-справжньому здорового суспільного життя загалом є вже зазначене розуміння "ешелонованості" (багаторівневості) господарсько-економічних процесів та системних відносин. Від безпосередньо адекватних динамічно прогресуючим технологіям внутрішніх і міжрівневих процесів вказаних економічних "ешелонів" завжди безпосередньо й об'єктивно узалежнюються соціально-класові та кадрові процеси суспільства, а отже, має й безпосередньо обумовлюватись продумана соціально-ідеологічна політика держави...

Вона, звісно, завжди ще й корегується особливостями геоісторичного стану (етапності) такої "ешелонованості" будови економіки, причому як у цілісній національній економічній системі, так і, зокрема, специфічно в регіональних економічних системах. А це прямо детермінуватиме всі поточні завдання їх облаштованості. Прикладом, хоча б може бути вже існуюча комплексна підготовка певних українських регіонів до проведення європейської футбольної першості "Євро-2012" – з усіма існуючими тут проблемами вказаних іще досистемних підходів...

Поточними завданнями налаштування і правильного відлагодження "ешелонованості" економічних систем (і їх підсистем) – в усіх необхідних цьому правилах і порядках, – власне, і мало б заопікуватись соціально здорове і гнучке законодавство, котре мало би досягти свого якісного стану як органічно невід'ємного механізму свідомого і завбачливого управління господарськими, соціально-кадровими та майновими процесами.

А науковий опис та конкретизація правильного налагодження вказаних ешелонованих системно-економічних рівнів у конкретних регіональних, періодично-часових і геополітичних обставинах висуває синтезоване з юриспруденцією управління як головну координаційну ланку, своєрідний "мозок" соціально-економічної системи. Науковий моніторинг і теоретичне моделю-

вання соціально-економічних процесів має становити тут безпосередній "фундамент" діяльності такої "координаційної ланки".

Висновки. Причинами існуючих взаємопов'язаних проблем є:

- По-перше, марксистсько-пострадянське спотворене бачення і організація соціально-духовної діяльності як "невиробничої", а з тим – повна безвідповідальність існуючого істеблішменту за відтворення і використання трудового потенціалу країни.
- По-друге, неправильне задіявання законодавства як постколоніального силового механізму жорсткої експлуатації ресурсів – натомість необхідності бути засобом стимулювання прогресивних ініціатив та швидкого поширення передового досвіду.
- По-третє, віддавна існуюча зруйнованість соціально-класових механізмів як соціально-фахової ротації кадрів, так і оперативного перерозподілу майна в користь більш досконалих власників (що завжди лежало в основах уже давно історично втраченого у нас "традиційного права").

А напрямом конструктивного вирішення цієї проблематики є започаткування гнучких механізмів держзамовлень і програм та комплексна систематизація національної економіки на засадах її гнучкого саморегулювання. Інформаційно-управлінським центром такої суспільно-інноваційної діяльності може стати лише спеціалізований науково-координаційний центр переналагодування соціально-економічних процесів.

Література

1. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования / Д. Белл. – М. : Изд-во "Наука", 1999. – 236 с.
2. Блауг М. Економічна теорія в ретроспективі. – К. : Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2001. – Розд. 1. – 526 с.
3. Бьюкенен П. Дж. Смерть Запада : пер. с англ. А. Башкирова. – М. : ООО "Изд-во АСТ", 2003. – 236 с.
4. Ващишин А.М. Новий інституціоналізм / А.М. Ващишин // Вісник Львівської комерційної академії. – Львів : Вид-во Львівської КА. – 1997. – Т. I. – 246 с.
5. Вигасин А.А. "Артхашастра": проблемы социальной структуры и права / А.А. Вигасин, А.М. Самозванцев. – М. : Изд-во "Наука", 1984. – 336 с.
6. Вернадский В.И. Биосфера и ноосфера / В.И. Вернадский. – М. : Изд-во "Наука", 1989. – 236 с.
7. Вернадский В.И. Научная мысль как планетарное явление / В.И. Вернадский. – М. : Изд-во "Наука", 1991. – 256 с.
8. Вернадский В.И. Несколько слов о ноосфере / В.И. Вернадский // Биосфера философской мысли: биосфер космизм. – М. : Изд-во "Вита-Пресс", 1993. – 328 с.
9. Гаврилишин Б. Дороговкази в майбутнє / Б. Гаврилишин. – К. : Вид-во "Основи", 1980. – 236 с.
10. Гелбрейт Дж. Новое индустриальное общество / Дж. Гелбрейт. – М. : ООО "Издательство АСТ"; ООО "Транзит книга"; СПб. : Terra Fantastika, 2004. – 236 с.
11. Друкер П.Ф. Эпоха разрыва: ориентиры для нашего меняющегося общества / П.Ф. Друкер. – М. : ООО И.Д. "Вильямс", 2007. – 446 с.
12. Кобелюх В.О. Праукраїна і санскрит / В.О. Кобелюх. – Тернопіль : Вид-во "Мандрівка", 2011. – 216 с.
13. Консерватизм: антологія / упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – К. : Вид-во "Смолоскип", 1998. – 236 с.
14. Леханов Ю. Социальный аспект теории фирмы / Ю. Леханов // Российский экономический журнал : научно-практ. изд., 1996. – № 4. – 236 с.

15. Наливайко С. Таємниці розкриває санскрит / С. Наливайко. – К. : Вид-во "Просвіта", 2000. – 236 с.
16. Норт Д. Інституції, інституційна зміна та функціонування економіки / Д. Норт. – К. : Вид-во "Основи", 2000. – 236 с.
17. Нуреев Р. Торстейн Веблен: взгляд из XXI века / Р. Нуреев // Вопросы экономики – 2007. – № 7. – 236 с.
18. Олсон М. Логіка колективної дії. Суспільні блага і теорія груп / М. Олсон. – К. : Вид-во "Лібра", 2004. – 236 с.
19. Печчеи А. Человеческие качества / А. Печчеи. – Изд. 2-ое, [перераб. и доп.]. – М. : Изд-во "Прогресс", 1985. – 236 с.
20. Платон. Діалоги. – К. : Вид-во "Просвіта", 1995. – 236 с.
21. Подолинський С.А. Вибрані твори / С.А. Подолинський. – К. : Вид-во КНЕУ, 2000. – 236 с.
22. Природа фірми: Походження, еволюція і розвиток. – К. : Вид-во А.С.К., 2002. – 156 с.
23. Руденко М. Гнозис і сучасність (Архітектура Всесвіту) / М. Руденко. – Тернопіль : Вид-во "Джура", 2001. – 336 с.
24. Руденко М. Енергія прогресу: Нариси фізичної економії. – К. : Вид-во "Молодь", 1998.
25. Селигмен Б. Основные течения современной экономической мысли / Б. Селигмен. – М. : Изд-во "Прогресс", 1968, Глава 30. – 322 с.
26. Сорос Дж. Криза глобального капіталізму. Відкрите суспільство під загрозою / Дж. Сорос. – К. : Вид-во "Либідь", 1999. – 236 с.
27. Тинберген Я. Современные проблемы народнохозяйственного благосостояния / Я. Тинберген // Экономика и математические методы : журнал. – М. : Изд-во ЦЕМИ РАН. – 1967. – Т. 3, вып. 3. – С. 123-128.
28. Тойнбі А. Дослідження історії / А. Тойнбі. – К. : Вид-во "Основи", 1995. – Т. 1, 2. – 212 с.
29. Тоффлер Е. Нова парадигма влади. Знання, багатство і сила / Е. Тоффлер. – Харків : Вид-во "Акта", 2003. – 216 с.
30. Чухно А.А. Інституціонально-інформаційна економіка : підручник / А.А. Чухно, П.М. Леоненко, П.І. Юхименко та ін. – К. : Вид-во "Знання", 2010. – 232 с.

Мысловский П.И. Основные проблемы и задачи системного структурирования социально-экономического механизма современного общества

Вьяснены причины основных социэкономических проблем социально-экономической жизни Украины как проявлений системного несовершенства ее общественного построения. Системный подход к этой проблематике дает возможность рассмотреть также перспективы выхода из системного кризиса при условии органичного включения управленческо-правовых механизмов в правильно построенную схему производственных и социально-классовых процессов сознательно управляемого информационно-органичного типа.

Ключевые слова : экономика, социум (социальный), механизм (экономический, хозяйственный, правовой), классы (классовая структура), система, институциональность.

Mislovskiy P.Yo. Basic problems and tasks of system structural of socio-economic mechanism of modern society

The Article is devoted finding out reasons of basic social and economic problems of socio-economic problems of Ukraine as displays of system imperfection it public construction. Approach of the systems to this problematic enables to see also the prospects of exit from a system crisis on condition of the organic including administrative-legal mechanisms in correctly built schematics of production and social class processes consciously guided informatively organic to the type.

Keywords: are economy, socium (social), mechanism (economic, economic, legal), classes (class structure), system, institutional.

ДО ВІДОМА АВТОРІВ СТАТЕЙ

Під час підготовки статей до збірника науково-технічних праць "Науковий вісник НЛТУ України" радимо авторам дотримуватись таких рекомендацій.

Вимоги до оформлення. Обсяг тексту статті – 8-16 сторінок. Мова публікації – українська, російська чи англійська. Формат паперу – А4, поля документа – 2 см по периметру. Електронний варіант потрібно створювати за допомогою текстового редактора MS Word 2003, або використовувати редактор Word молодших версій, але документ зберігати у форматі *.doc. Шрифт – Times New Roman, розмір – 14 points, рядки – через 1.5 інтервали.

Вимоги до структури статті. На початку статті обов'язково проставляють індекс УДК (Універсальної десятикової класифікації), в заголовку українською мовою зазначають: вчене звання, ініціали і прізвище автора (або авторів), науковий ступінь, назва закладу, в якому виконано роботу, назва статті, анотація та ключові слова. Далі – російською та англійською мовами: ініціали і прізвище автора (або авторів), назва статті, анотація та ключові слова. (кожна анотація має бути не меншою ніж 500 знаків).

Автор поданої до друку статті повинен чітко уявити коло читачів, на яке він розраховує. Рекомендуємо дотримуватись деяких загальних правил побудови науково-технічної статті: чітко і зрозуміло сформулювати постановку задачі; доступно викласти методику її розв'язання; зробити висновки – науковцям або дати практичні рекомендації – виробникам. Наукова праця повинна містити необхідні характеристики описаних конструкцій чи схем, але в ній не має бути ні зайвого опису історії питання, ні відомих з підручників ілюстрацій, даних, математичних викладок.

У процесі підготовки рукопису необхідно користуватися науково-технічними термінами відповідно до чинних стандартів на термінологію, наведений матеріал не повинен дублювати таблиці. Скорочення слів, імен, назв у тексті статті не допускаються. Можливе використання тільки загальноприйнятих скорочень – мір (тільки після цифр), хімічних, фізичних і математичних величин. Назви установ, підприємств, марки механізмів і т.ін., що згадуються в тексті статті вперше, необхідно писати повністю (вказуючи в дужках скорочену назву); надалі цю назву можна наводити у скороченому вигляді.

У таблицях необхідно точно вказувати одиниці фізичних величин, у назвах граф слова скорочувати небажано. Таблиці потрібно виконувати переважно вздовж листа з максимальною насиченістю інформації в рядках. Надто громіздких таблиць складати не рекомендується.

Ілюстрації (фотографії та рисунки) до статті дозволяється подати у окремому файлі у форматі *.cdr (редактор CorelDRAW), *.tif або *.jpg (редактор PhotoShop, 300 dpi, b/w або Grayscale) чи оформлених у середовищі MS Excel. Зверніть увагу, що вони будуть надруковані у чорно-білому варіанті. У тексті статті посилання на ілюстрації беруть в круглі дужки, позиції на рисунках розташовують за годинниковою стрілкою і вони повинні відповідати наведеним у тексті. Окремо подані ілюстрації потрібно на зворотному боці пронумерувати і підписати олівцем.